

“κακούς” στο μυαλό του κάθε τυχάρπαστου συνομοσιολόγνου. Είναι και η ολόκληρη τάξη των εγχώριων μεγαλοκαπιταλιστών που όσο κι αν ανταγωνίζονται μεταξύ τους, σχηματίζουν κοινό μέτωπο ενάντια στις υποτελείς τάξεις. Στο σύστημα κυριαρχίας συμμετέχουν όλες οι δυνάμεις του εγχώριου εξουσιαστικού φάσματος, από την άκρα δεξιά έως την άκρα αριστερά. Είναι τόσο αυτοί που μεθοδεύουν τους κυριαρχικούς σχεδιασμούς όσο και εκείνοι που διψούν για ψίχουλα κοινοβουλευτικής ή άλλης εξουσίας, διεκδικώντας έτσι μερίδιο από την εξουσιαστική πίτα. Είναι όλοι αυτοί που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο επιδιώκουν τη διατήρηση και διαιώνιση του συστήματος κυριαρχίας γιατί έχουν οφέλη από αυτό. Κι ένας πολύ απλός τρόπος για να ξεχωρίσει κανείς τους υποστηρικτές του συστήματος είναι να δει ποιοι θα σπεύσουν να συκοφαντήσουν τους εξεγερμένους όταν αυτοί εξεγείρονται αλλά και ποιοι θα κολακεύσουν μερίδα τους, προβάλλοντας όλα εκείνα τα στοιχεία που συντάσσονται με καθεστωτικές επιλογές και μεταρρυθμίσεις.

Η εμπειρία που έχουν συσσωρεύσει πλέον οι καταπιεσμένοι και οι εκμεταλλεόμενοι δεν είναι αμελητέα και τα συμπεράσματα δεν είναι ασήμαντα ώστε να μπορούν να κρυφτούν κάτω από το χαλί της ιστορίας. Είτε αρέσει είτε δεν αρέσει σε πολλούς, ούτε οι εκλογές ούτε η εμπιστοσύνη στους θεσμούς δείχνουν ότι μπορούν να διασφαλίσουν τις συνθήκες και τους όρους ζωής για την πλειοψηφία της κοινωνίας. Η αποτυχία αυτής της μη-επαναστατικής προσέγγισης είναι αναπόφευκτη, επειδή δεν επιζητά να καταργήσει

τις εκμεταλλευτικές κοινωνικές σχέσεις που αποτελούν τη βάση κάθε συστήματος κυριαρχίας. Όσο κι αν οι εξουσιαστές στρέφονται κάθε φορά στις εκλογές για να νομιμοποιήσουν και να διαιωνίσουν την εξουσία τους αλλά και να τις εκθειάσουν ως την αρχή κάθε δημοκρατικής κοινωνίας και το υπέρτατο δικαίωμα του πολίτη να καθορίζει τη ζωή και το μέλλον του, διαψεύδονται από την πραγματικότητα: αυτό που αποφασίζει κανείς, οι επιλογές που κάνει μία μέρα στα τέσσερα χρόνια έχουν ήδη καθοριστεί από τα προηγούμενα χρόνια (από τον εκλογικό νόμο, από τα υπάρχοντα κόμματα, τους υποψηφίους κτλ.) και όχι μόνο αυτό, αλλά οι επιλογές του καθενός σκόπιμα ποδηγετούνται με ψέματα από τους εξουσιαστές. Ποιός μπορεί να ξεχάσει το περιβόητο «λεφτά υπάρχουν» που διακήρυττε προεκλογικά ο απατεώνας Παπανδρέου, που ήταν ένας από τους παράγοντες που τον οδήγησε στην εκλογική νίκη του Οκτωβρίου του 2009;

Μόνο η εγρήγορση και τα πολιτικά αντανάκλαστα των ανθρώπων καθώς και η δυνατότητά τους να βγαίνουν έξω από κάθε κομματική χειραγώγηση και αυταπάτη, να απεγκλωβίζονται από τους θεσμισμένους μηχανισμούς που τους οδηγούν σε ακίνδυνες για το σύστημα ενέργειες είναι ικανά να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για την παρεμπόδιση των εξουσιαστικών μεθοδεύσεων αλλά και την ανατροπή του σκηνικού. Καμία καλύτερευση των συνθηκών ζωής δεν έχει επιτευχθεί μέσα από τους θεσμούς και τους μηχανισμούς εξουσίας. Πώς θα ήταν δυνατόν άλλωστε οι ίδιοι οι θεσμοί εκμετάλλευσης και καταπίεσης να αφήνουν περιθώρια ενεργειών που να στρέφονται ενάντια στον ίδιο τους τον εαυτό;

ντου στα σουπερ μάρκετ

αρνησεις πληρωμών

πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών

Το απάνθρωπο αυτό σύστημα κυριαρχίας δεν πρόκειται λοιπόν να καταρρεύσει από μόνο του, από καμιά αντικειμενική συνθήκη όπως θέλουν να πιστεύουν οι αριστερές ορντινάντσες της εξουσίας ούτε βέβαια από τις καλές προθέσεις των εξουσιαστών. Μπορεί να καταρρεύσει μονάχα όταν η κοινωνία εξεγείρεται, αυτοοργανώνεται, συγκρούεται, καταστρέφει τα εργαλεία και τα σύμβολα του κράτους και των αφεντικών. Όταν οι εκμεταλλεόμενοι συνειδητοποιούν ότι η ζωή ανήκει στους ίδιους και είναι η ζωή τους, ότι οφείλουν να έχουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους και ότι ενωμένοι μπορούν να πετύχουν πολύ περισσότερα έξω από τη αντιπροσώπευση και τις φρούδες κομματικές ελπίδες, την ανάθεση των ζητημάτων που αφορούν τη ζωή τους σε “ειδικούς” και πολιτικές αυθεντίες που υπόσχονται να τα διαχειριστούν αλλά που στην πραγματικότητα επιδιώκουν να εκμεταλλευτούν αυτούς τους ίδιους. Όταν η φωνή τους ενώνεται σε μια κραυγή ικανή να γκρεμίσει τον τοίχο των εξουσιαστικών αυταπατών που ορθώνεται μπροστά από το πάθος για

ελευθερία, ισότητα, αλληλεγγύη

**** ανοιχτή συνέλευση στεκιού
κάθε Τρίτη 14:30**